

3913

غۇلجاشەھەر تارىخ ماتېرىياللىرى

جۇڭگو خەلق سىياسى مەسلىھەت كېڭەشى
غ.ش كۆمىتېتى تارىخ ماتېرىياللىرى ھەيئىتى

غۇلجاشەھەر تارىخ ماتېرىياللىرى

1

جۇڭگو خەلق سىياسى مەسلىھەت كېڭەشى
غ.ش كۆمىتېتى تارىخ ماتېرىياللىرى ۵۵ يىمىتى

مۇقاۋىسى: نۇرۇللا ئىبراھىم ئىشلىگەن

伊宁市文史资料第1辑

(维文)

伊宁市政协文史资料委员会编
准印证：(新出)字第1834号

伊犁日报印刷厂 印刷

一九九三年八月出版

(内部发行)

تېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىدە يېڭى ۋەزىيەت يارىتىشى ئۈچۈن ئورتاق تىرىششىنى ئۈمىد قىلىمىز. بىز نەشىر قىلىنغان مەدەنىيەت تارىخى ماتېرىياللارنى تەشۋىق قىلىش ئارقىلىق پۈتۈن شەھىرىمىزدىكى ھەر مىللەت كادىرلىرى، ئىمامىغا، غۇلجا شەھىرىنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ماتېرىياللىرىنى يەنىمۇ ئىلگىرلىگەن ھالدا ئاچۇش، ئىزدۈرۈپ، ئۇلارنى ئۆتمۈشنى چۈشىنىدىغان، ئىزىنى بىلىدىغان، كەلگۈسىگە نەزەر سالالايدىغان قىلىپ، شۇ ئارقىلىق ئۇلارنى ئىلھاملاندۇرۇپ، روھنى يەنىمۇ ئۇرغۇتۇپ، ئىتتىپاقلىشىپ كۈرەش قىلىپ، شەھەرلىك پارتكوم ئوتتۇرىغا قويغان ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشنى مەركەز قىلغان تۈرلۈك ۋەزىپىلەرنى ئورۇنداش ئۈچۈن، تىرىشىپ خىزمەت قىلىشىمىز لازىم. ئېچىۋېتىلگەن، باي، گۈزەل غۇلجا قۇرۇس يولىدا ھەر قايسىمىز ئۆزىمىزنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنى ۋە كۈچ-قۇدرىتىمىزنى تۆھپە قىلىشىمىز لازىم.

بۇ توپلامنى نەشىر قىلىشتا دونگپېيروڭ، چىن يونگجى، خۇاڭ دىڭ، لىيۇبىنرۇڭ، ئابدۇقادىر ھاجى، ۋۇشىنۋو، شوزولى، رىزۋان ئىلمىياس قاتارلىق يولداشلارنىڭ زور كۈچ بىلەن قوللىشىغا مۇيەسسەر بولدىمۇ. شۇنىڭ بىلەن شەھەرلىك پارتكومغا ۋاكالىتەن بۇ يولداشلارغا چىن كۆڭلۈمدىن رەھمەت ئېيتىمەن ھەمدە غۇلجا شەھىرىنىڭ تارىخى ماتېرىياللىرىنى توپلاش جەھەتتە جاپالىق خىزمەت قىلىپ، ما-قالە توپلىغان يولداشلارغا مىنىمىي مىننەتدارلىقىمنى بىلدۈرىمەن. ج ك پ غۇلجا شەھەرلىك كومىتېتى شۇجىسى خۇاڭجى-يەنجۇاڭ 1993- يىلى 7- ئاينىڭ 23- كۈنى.

مۇندەرىجە

- غۇلجا شەھىرى تارىخىنىڭ جەريانى 1
- يېتىمچىلەرنىڭ ئىللىق ئۆيى دارىلئام، شەپقەتچى ئاتىسى 28
- ئەخمەتجان قاسىمى ..... قاسىم ئىمىن 28
- ھۆسەنپاي مۇسابايوفنىڭ تېرە زاۋۇتى قۇرۇش جەريانى 38
- نى ..... بۇراش ئېشىنتايىپ 38
- ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى مەزگىلىدىكى بانكا ۋە پۇل - مۇ 49
- ئامىلە ئىشلارى ..... مەھەممەتجان ئەخمىدى 49
- ئىلى ئاقشۇمىتىنىڭ تارىخى جەريانى ..... شىياڭزۇ 60
- يېزا ئىگىلىك ماشىنىلىرىنىڭ ئىلى رايونىدا ئىشلىتىلىشى 72
- توغرىسىدا ..... بۇراش ئېشىنتايىپ 72
- چاڭچىيۈەننىڭ ئىلىدا ئۆزى بىۋاسىتە قوماندانلىق قىلغان 81
- ئىشلەردىن بىر قىسىم تەرىپلەر ..... ليۇيۇڭ 81
- « ياردەم شىركىتى » ۋە ئۇنىڭ ئىشلىتىلىشى 100
- ئىشى ..... قۇربان ھېلىم 100
- ئانا مەكتىپىم - ئىلى گىمنازىيىسى ..... جىياڭچۈن 107
- غۇلجا شەھىرىدىكى ھازىرقى 3 - باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ 115
- قىسقىچە تارىخى ..... ئىمىن ئىبراھىم 115
- مىنگونىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىن ھازىرغىچە ئىلىدىكى خۇي - 120
- زۇلارنىڭ مەدەنىيەت، مائارىپ ئىشلەردىكى رولى 120

131	مالىجى .....
	ئىلى ۋىلايىتىنىڭ جازىگو ئەپەندىچىلىك دورىلىرىنىڭ تە-
149	رەققىيات جەريانىدىن پارچىلار ..... جۇباۋلىك
	خۇيزۇ مىللىتى ۋە بىش كارخانا، مۇسۇلمانچە يېمەك-
174	ئىچمەك ..... مالىجى
	كىنوئىك غۇلجىدا پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى توغ-
181	رىسىدا ئەسلىمە ..... شۇلەنفاڭ
189	سۇنجاچىغىرولامابۇتخاننىڭ ئومۇمىي ئەھۋالى ... يىلىڭلىن
	«قونتاچى» يەر نامى توغرىسىدا تەتقىقات ۋە
197	ئىزاھ ..... لەيخۇڭپۇ
	كۈمۈش قۇببەلىق سۈمە خارابىسى ئۈستىدە تەك-
205	شۈرۈش ..... يىلىڭلىن
211	غۇلجا شەھەر خۇيزۇ مەكتىپىنىڭ قىسقىچە تارىخى ..... مايلۇمىن
	غۇلجا شەھىرىنىڭ تارىخى توغرىسىدا قىسقىچە ئەس-
223	لىمە ..... مالىجى
251	ناغرا ھەققىدە ..... ماۋبىيۇمىن
	غۇلجىدىكى چوڭ ئىشلاردىن خاتىرە شىنجاڭدا ئۆلكە
264	قۇرۇلغاندىن كېيىن 264
270	مۇھەررىردىن 270

غۇلجا شەھىرى تارىخىنىڭ جەريانى

غۇلجا شەھىرىنىڭ ئالدىنقى نامى زىمىيۈەن بولۇپ، قەدىمى نامى غۇلجا دېيىلەتتى. بۇ ئادەتتە ئالتۇن قۇببىلىق سۇمە دەپ ئاتىلاتتى. تارىخىي ماتېرىياللاردا يېزىلمىشىچە، 16- ئەسىرنىڭ 20- يىللىرى جۇڭغار قەبىلىلىرى روناق تاپقان مەزگىلدا، بۇ جۇڭغار خاقانى «ئاۋامنى تۇرمۇشتا خاتىرجەم قىلىش» ئۈچۈن زور كۈچ بىلەن «سېرىق دىنىنى راۋاجلاندۇرۇش»نى تەشەببۇس قىلىپ، شەھەر-نىڭ غەربىي تەرىپىگە ھازىرقى خۇاگوشەزىگە ھەشەمەتلىك كاتتا بىر دوگاڭ سالدۇرغانىدى، (دوگاڭ موڭغۇل تىلىدا بۇتخانا دېگەن مەنىدە). «بۇتخانا قەۋەت- قەۋەت بولۇپ، ئايلانمىسى بىر ئىككىلەتتى»، «پەلەككە تاقاشقان شاھ مەقبەرىلىرىنىڭ ئالتۇن نۇرلىرى كۆزنى قاماشتۇراتتى، ھەشەمەتلىك كەڭ- تاشا بۇتخانىلار ھەيۋەتلىك ۋە سۈرلۈك كۆرۈنەتتى»، بۇتخانىلار ھەيۋەتلىك بولۇپلا قالماستىن، بۆلەك- بۆلەكلىرىگە بۆلۈنۈپ، قۇملۇقنىڭ شىمالىغا سوزۇلغانىدى، بۇ شۇ مەزگىلدىكى ئويراتلارنىڭ بۇتقا تىۋىنىدىغان بۇقەد دەس جايى ۋە مەركىزىگە ئايلانغان. سۇمە قۇببىسى ئالتە-ۈزدەك يالتىراپ تۇرغانلىقتىن، قەدىمى كىشىلەر ئۇنى «ئالتۇن قۇببىلىق سۇمە» دەپ ئاتاشقان. رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئالتۇن قۇببىلىق سۇمەنىڭ يەر-يۈزى (يەنە بىر رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە بۇتخانا پېشايۋىنى) غۇلجا (ئارقار) مۇڭگۈزىگە كۆمۈش يالتىرىپ ياسالغانلىقتىن، قەدىمقىلەر ئۇنى يەنە «غۇلجا بۇتخانىسى» دەپ ئاتاشقان، كېيىنكى كۈنلەردە «ئالتۇن قۇببىلىق سۇمە» ۋە «غۇلجا بۇتخانىسى»

دېگەن بۇ ئىككى ئاتالغۇ ئەۋلاتتىن- ئەۋلاتقىچە ئەڭ تارقىلىپ، تەدرىجى ھالدا يەر نامى بولۇپ قالغان. ھازىرقى ئۇيغۇرلار ۋە قازاقلار غۇلجا شەھىرىنى يەنىلا «غۇلجا» ۋە «قۇلجا» دەپ ئاتايدۇ بۇ چوڭ غۇلجا (يەنى ئارقار) مۆڭگۈزى دېگەن مەنىدە. ئەلۋەتتە، غۇلجا دېگەن بۇ ئاتالغۇنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە مەنىسى جەھەتتە يەنىمۇ نۇرغۇن قىزىقارلىق رىۋايەتلەر بار. بۇنى يەنىمۇ ئىلگىرىدە لىگەن ھالدا تەكشۈرۈپ ئىسپاتلاشقا توغرا كېلىدۇ.

ئۇلۇق ۋە تىنچىمىزنىڭ مۇنبەت ۋە گۈزەل تۈپرىقى بولغانمۇ- شۇ غۇلجىدا ئەزەلدىن تارتىپ جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ مۇنبەت ۋە پەرزەنتلىرى بۇ يەردە ئەمگەك قىلىپ، تۇرمۇش كۆچۈرۈپ، كۆپ-سەپ تەرەققى قىلىپ كامالەت تاپقان. ئۇلار ئۆز ئېرقىدىكىلەرگە باشلامچىلىق قىلىپ «ئوتلاق قوغلىشىپ ئولتۇراقلىشىپ، ئېتىز- ئېرىق ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانماي، كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ، قەبىلە قۇرۇپ، قەبىلە نامى بىلەن ئەلنىسى ئىدارە قىلىپ كەلگەن. بىر قانچە قېتىملىق ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىشلەر ۋە كۆچۈش- لەردىن كېيىن، مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە، جۇڭغار كۈچلىرى كۈنسېرى روناق تېپىپ ئىتتى- پاق باشلىقىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. ئىلى يىغىلىش رايونى قىلىپ، دىگەن غۇلجىغا سېلىنغان. 1759- يىلى (چىيەنلوڭنىڭ 24- يى- لى) چىڭ خانىدانلىقى جۇڭغاردىكى توپىلاشنى تىنچىتىشقا باشلىغان ئىلى دەرياسىنىڭ شىمالىدىكى توققۇز قەلئەگە تارقىلىشقا باشلىغان نىڭيۈەن (ھازىرقى غۇلجا شەھىرى) شەھىرىنىڭ شەرقىي دەرىۋازىسى چىڭشى ئۇيغۇرچە دەڭ دەرىۋازا دەپ ئاتالدى. جەنۇب دەرىۋازىسى چياخۇي ئۇيغۇرچە سۇدەرىۋازا دەپ ئاتالدى. غەربىي دەرىۋازىسى خۇەننىڭ ئۇيغۇرچە كۈرە دەرىۋازىسى دەپ ئاتالدى. شىمال دەرىۋازىسى گويجى ئۇيغۇرچە دولان دەرىۋازىسى دەپ ئاتالدى. سېۋىل-

نىمىڭ ئېگىزلىكى 16 چى، ئايلانمىسى 4.7 لى كېلىدۇ، بۇ مەزگىلدە
نىمىڭيۈەن (غۇلجا) ئىلىنىڭ يىغىلىش جايىغا ئايلانغانىدى. مىلادى
1851- يىلى 8- ئايدا (شەزىپىنىڭ 1- يىلى 7- ئاي) «ئىلى-
تارباغاتاي سودا- سېتىق نىزامنامىسى» ئىمزالىنىپ، نىمىڭيۈەن سودا
شەھىرى قىلىنىپ، «سودا- سېتىق ئەڭ كۈللەنگەن. باي سودىگەر-
لەر توپلاشقان ۋە ئولتۇراقلاشقان شەھەر» بولۇپ قالدى. 1864-
يىلى (توڭجىنىڭ 3- يىلى) تەيپەنلىك تەيەنگە ئىنقىلابى ھەرىكىتى
نىڭ تەسىرى بىلەن كۇچار- ئىلىدا كەينى- كەينىدىن شىنجاڭنىڭ
يېقىنقى زامان تارىخىدىكى كۆلىمى ئەڭ چوڭ بولغان، فېئوداللىق
يانچىلىق تۈزۈمىگە قارشى تۇرىدىغان ھەمدە چىڭ خاندانلىقىغا
قارشى تۇرىدىغان دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلىدى. قوزغىلىڭچىلار
«ئالتۇن قوبىلىق سۈمە» سېپىلىغا يىغىلىپ، بۇ يەرنى دېھقانلار
قوزغىلىڭىنىڭ بارلىغى قىلغان. 1866- يىلى (توڭجىنىڭ 5- يىلى)
غۇلجا سېپىلىدا يەرلىك فېئودال مۇستەقىل ھاكىمىيەتنى بۆلگەن
ئىلى سۇلتانلىقىنى قۇرغان. 1871- يىلى (توڭجىنىڭ 10- يىلى)
چاروسىيە ھۆكۈمىتى بىزنىڭ ئىچكى قىسىمىمىزدىكى قالايىمقانچىلىقتىن
پايدىلىنىپ، «ۋاكالىتەن يىغىۋېلىش، ۋاكالىتەن مۇھاپىزەت قىلىش»
نامى بىلەن 7- ئاينىڭ 4- كۈنى ئەسكەر چىقىرىپ ئىلىنى بى-
سۋالدى. شۇنداق قىلىپ غۇلجا قەلئەسى قولىدىن كەتتى. ئەسلىدىن
كى يەرلىك تۈزۈم چارروسىيە ھۆكۈمرانلىرى تەرىپىدىن ئەمەلدىن
قالدۇرۇلۇپ، چارروسىيە بىۋاسىتە تەيىنلىگەن بولۇش مەمۇرىي باش-
قۇرۇش (مىڭبىشى مەنەسپىگە توغرا كېلىدۇ) تۈزۈمىگە ئۆزگەرتىلىپ،
چارروسىيەنىڭ يەتتە سۇ رايونى تەۋەلىكىگە ئۆتكۈزۈۋېلىندى. ئال-
تۇن قوبىلىق سۈمە چارروسىيەنىڭ مۇستەملىكىگە ھۆكۈمرانلىقىنى
يۈرگۈزۈۋاتقان چوڭ بارلىغى ۋە ھەربىي لاگېرىغا ئايلاندى. 1876-
يىلىدىن باشلاپ، چارروسىيە ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىگە ھۆكۈمرانلىقىنى

مۇستەھكەملىكە ئۇچۇن، ئىلمىنى ئىككى رايونغا بۆلۈپ، ئىلى دەرىياسىنىڭ شىمالىنى شىمالىي رايون، جەنۇبىنى جەنۇبىي رايون قىلىپ بېكىتتى. شىمالىي رايوندىكى ھۆكۈمرانلىق مەركىزىنى نىڭيۈەن قەلئەسىدە تەسىس قىلدى. ئۇنىڭ باشقۇرۇش قارمىقى شىمالدا ئالپى تاغلىرىدىن باشلاپ (بولو خولو) جەنۇبتا مۇزات تاغ تېغىغىچە، شەرقتە قاش دەرياسى ۋە كۈنەس دەرياسىغىچە، غەربتە دوپىن ۋە بولو خوجىر دەرياسىغىچە بولغان جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. مىلادى 1881- يىلى 2- ئاينىڭ 24- كۈنى (گۇاڭشۈنىڭ 7- يىلى) چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى چارروسىيە ھۆكۈمىتى بىلەن ئىككىلىك ھوقۇقنى دەپسەندە قىلىپ، ۋەتەنگە ھاقارەت كەلتۈرىدىغان «جۇڭگو- روسىيە ئۆزگەرتىپ بېكىتىلگەن شەرتنامىسى»نى يەنى زىمىنى بۆلۈپ بېرىپ، پۇخرالارنى ئەسىر قىلىپ بېرىدىغان، زور مىقداردىكى پۇللارنى تالان- تاراج قىلىپ، ئىقتىيازنى زورلۇق بىلەن ئۆزىگە قارىتىۋېلىش قاتارلىق ھاقارەت كەلتۈرىدىغان ماددىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «جۇڭگو- روسىيە ئىلى شەرتنامىسى»نى تەسۋىپ، روسىيەلىكلەرنىڭ قولىدىن خاراپلاشقان ئىلمىنى قايتۇرۇپ سېتىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن ئىلمىنىڭ نۇرغۇنلىغان زىمىنىنى چارروسىيەگە بۆلۈپ بەردى. 1882- يىلى 3- ئايدا (گۇاڭشۈنىڭ 8- يىلى 2- ئاي) ئىلى رەسمى جۇڭگوغا قايتۇرۇپ بېرىلدى. ئىلىدىكى توققۇز سېپىلنىڭ كۆپ يەرلىرى بۇزۇلۇپ تۇپتۇز بولۇپ كەتكەن- ئىلى. شۇ يىلى نىڭيۈەن شەھىرىدە ئامبال مەھكىمىسى تەسىس قىلىندى. (مەھكىمە ئورنى ھازىرقى غۇلجا شەھىرىلىك ئاشلىق ئىدارىسى، ماشىنىسازلىق زاۋۇتى ئورنىغا توغرا كېلىدۇ) 1888- يىلى (گۇاڭشۈنىڭ 14- يىلى) نىڭيۈەن ناھىيە بولۇپ قۇرۇلۇپ، خۇينىڭ، شىچۇڭ قاتارلىق ئىككى سېپىلنى ئۆز تەۋەلىكىگە قاراتتى. بۇنى كوزىلار شەرقتىكى ئۈچ سېپىل دەپ ئاتاشتى. (ھازىرقى قوبلاست

لىق ئاشلىق ئىدارە ماشىنىسازلىق زاۋۇتى ئورنىغا توغرا كېلىدۇ) تۆت پاسىلى شەرقتىن ئاۋاككىچە، جەنۇبى دەريانىڭ جەنۇبىدىكى قاينۇقسىچە، غەربى چېيلەنگىچە، شىمالى يىلىچىكىچە، شەرقىي-شەمال چېگرىسى ئۇلاستاي دىڭغوس ئېغىزىغىچە، شەرقىي-جەنۇب چېگرىسى توققۇزتارا قاراسارغىچە، غەربىي-جەنۇب چېگرىسى سۈي-دۆڭ روسىيىكىچە، غەربىي-شىمال تەرىپى يېڭى گاڭگول جىڭ نا-ھىمىسىگىچە بولدى. تۆت يېزىدا جەمئىي 57 جاڭزا بولۇپ، كۆنلار بۇنى يۈزلىكى دەپ ئاتايتتى. ئىلى مەھكىمىسى ئىلى تارباغاتاي ھەربىي گاردىزىنى بىلەن باشقىلارغا ھاكىمىيەت يۈرگۈزدى. (دوتەي يامۇل مەھكىمىسى ھازىرقى ئوبلاستلىق سەنئەت ئۆمىكى ئورنىغا توغرا كېلىدۇ). چاروسىيە سودىگەرلىرى بۇ يەردە توپلىشىپ ئول-تۇراقلىشىپ كەتكەنلىكتىن بازارلاردىكى سودا ھوقۇقى روسىيە-ئىلى-لەرنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كېتىپ، ئىلىنىڭ ئېغىر ھالدا ۋە-رانچىلىققا ئۇچرىدى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئىلى دەرياسىنىڭ شىمالىدىكى-توققۇز سېپىل، خۇينىڭ، شىچۇاڭ قاتارلىق ھازىرقى غۇلجا شەھەر-رىنىڭ باشقۇرۇش تەۋەلىكى ئىچىدىكى جايلارغا تارقالدى. خۇينىڭ سېپىلى (يەنە بىر نامى بايانداي سېپىلى) 1766- يىلى (چيەنلوڭ نىڭ 31- يىلى) قۇرۇلدى. بايانداي دېگەن سۆز موڭغۇل تىلىدە-كى بايىندا دېگەن ئاتالغۇدىن كەلگەن بولۇپ، مۇنبەتلە-نىڭ جاي دېگەن مەنىدە، سېپىلنىڭ ئېگىزلىكى 10 چى- ئايلازمىسى 3.6 لى كېلىدۇ. 1769- يىلى (چيەنلوڭنىڭ 34- يىلى) سېپىل نامى خۇي-نىڭ دەپ ئاتالدى. سېپىل دەرياسىنىڭ شەرق تەرىپى-نىڭ، غەرب تەرىپى جياۋفېڭ، جەنۇب تەرىپى زونجى، شىمال تەرىپى-چىڭچو دەپ ئاتالدى. 1778- يىلى (چيەنلوڭنىڭ 43- يىلى) شە-ئەندە تۇرۇشلۇق 2 مىڭ مانجۇ ئوفىتەر-جەڭچىلەر ئىلىغا يۆتكەپ

كېلىنىدى. 1779- يىلى (چيەنلوڭنىڭ 44- يىلى) قورغان قۇرۇلۇپ، مەخسۇس بىر گازارما تەسىس قىلىنىپ، ئايرىم ھالدا بىر تۇتۇق مەھكەمىسى ئورۇنلاشتۇرۇلدى، 1780- يىلى (چيەنلوڭنىڭ 45- يىلى) خۇينىڭدا چارلاش تەرتىپى تەسىس قىلىندى. 1803- يىلى (جيا- چىڭنىڭ 8- يىلى) سەككىز خوشەن تەسىس قىلىنىپ، مەخسۇس بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈپ، تېرىقچىلىق قىلىندى. سېپىل ئىچىدىكى بۇلاق سۈيى سىرتقا ئېقىپ تۇرغانلىقتىن، سېپىل ئىچىدىكى ھەربىي 15- زارمىلار پۈتۈنلەي ئۆرۈلۈپ كەتكەنىدى. 1805- يىلى (جياچىڭنىڭ 10- يىلى) جياڭجۈن سۇنجون يۇقىرىغا مەلۇم قىلىپ، قۇرۇلۇشنى غەرب تەرەپكە يۆتكىدى. ھەمدە جەنۇبىي- شىمالنىڭ غەربىگە ئىككى- دەرۋازا سالدۇرۇپ، غەربىي- شىمال دەرۋازىسىنى سۈيچىڭ، غەربىي- جەنۇب دەرۋازىسىنى شىبو دەپ ئاتىدى. 1865- يىلى (توڭجىنىڭ 4- يىلى) دېھقانلار قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ سېپىلنى بېسىۋالدى. 1871- يىلى (توڭجىنىڭ 10- يىلى) چاروسىيە ئۇيۇقىمىز ھۇجۇم قىلىپ، خۇيمىڭ سېپىلنى ئىشغال قىلىۋالدى.

شىنچۇڭ سېپىلى 1780.. يىلى (چيەنلوڭنىڭ 45- يىلى) قۇرۇلغان بولۇپ، قەدىمى يەر نامى قارا بۇلاق ئىدى. بۇنى كۆزىلەرچىلەرگە دەپ ئاتايدۇ. سېپىلنىڭ ئېگىزلىكى 10 چى، ئايلازمىسى 2.2 لى كېلىدۇ. بۇنىڭغا ئۈچ دەرۋازا سېلىنىپ، شەرق تەرىپىدىكى جىسەن ئىن، جەنۇب تەرىپىدىكىسى گويچى، شىمال تەرىپىدىكىسى نىڭشۋاڭ دەپ ئاتالدى. سېپىل ئىچىگە تۇتۇق مەھكەمىسى ئورۇنلاشتۇرۇلدى. 1871- يىلى (توڭجىنىڭ 10- يىلى) چاروسىيە ئۇيۇقىمىز ھۇجۇم قىلىپ، سېپىلنىڭ ئىچى ۋە سىرتىنى پۈتۈنلەي خاراپىلىققا ئايلاندۇرۇۋەتتى.

مىنگونىڭ دەسلەپكى يىلى چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئەزەزىمىگە

ۋارىسلىق قىلىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت قۇرۇلۇپ، نىڭيۈەن ناھىيەسى
ئىلى مەھكىمىسىنىڭ تەۋەلىكىگە ئۆتتى. 1914- يىلى (مىنگونىڭ
3- يىلى) نىڭيۈەن ناھىيەسى خۇنەن ئۆلكىسىدىكى نىڭيۈەن ناھىيە-
يەنى بىلەن ئوخشاش ئاتىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن، غۇلجا ناھىيە-
سى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى، شۇندىن ئېتىبارەن غۇلجا دېگەن نام
بىلەن ئاتىلىپ كەلمەكتە. 1920- يىلى (مىنگونىڭ 9- يىلى) ئى-
لى ئۆلكىسى ئىلى مەمۇرىي مەھكىمىگە ئۆزگەرتىلىپ، غۇلجا نا-
ھىيەسى بۇنىڭغا تەۋە بولدى. 1937- يىلى (مىنگونىڭ 26- يىلى)
ئىلى بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈش مەھكىمىسى كۈرەدىن غۇلجا ناھىيە-
سىگە كۆچۈپ كىردى (مەھكىمە ئورنى ھازىرقى ئىلى شۆبە ھەر-
بىي رايون تۈرىگە ئوغرا كېلىدۇ) غۇلجا ئۇ زاماندىن
تارتىپ، شىنجاڭنىڭ غەربىي- شىمالىدىكى سىياسىي، ئىقتىساد،
مەدەنىيەت مەركىزى بولۇپ قالدى. 1939- يىلى (مىنگونىڭ 28-
يىلى) غۇلجا ناھىيەسى توققۇزتارا ناھىيەسىدىن ئايرىلىپ چى-
قىپ، ياماتودىن مازارتاغ ئېغىزىغىچە بولغان ئارىلىقىنى غۇلجا
ناھىيەسى بىلەن توققۇزتارا ناھىيەسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان ئو-
مۇمىي چېگرا قىلدى، مازار دەرياسىنىڭ غەربىي ۋە شەرقىدىكى
كەنتلەر توققۇزتارا ناھىيەسىگە تەۋە بولدى. تارى كەن-
تى دەرياسىنىڭ شەرقى ۋە غەربىدىكى كەنتلەر غۇلجىغا تەۋە بولدى
تارى كەنتىنىڭ يۇقىرىسىدىكى يول ئېغىزىدىكى سۇ چېگرا قىلى-
نىپ، شەرق تەرىپى توققۇزتاراغا، غەربى تەرىپى غۇلجىغا تەۋە
بولدى. شۇ مەزگىلدە غۇلجا ناھىيەسىگە قاراشلىق يەر كۆلىمى
369.2 كىۋادىرات كىلومېتىر (487508 مو)، ئاھالىسى 112509 ئىدى.
سېپىلنىڭ شىمالىغا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ كونسۇلى قۇرۇلدى، ئۈچ-
دەرۋازىغا چازا ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ، روسىيە سودىگەرلىرى ئېلىپ
كىرگەن ماللار تەكشۈرۈلدى. دۆلەتنىڭ ئابرويى يوقۇلۇپ، ئىسى

بارجىسى يوق بولوپ قالدى. شەھەرنىڭ شەرقىي شىمالىغا ئاي-
روخروم ياسالدى. 1942- يىلى (مىنگونىڭ 31- يىلى) غۇلجا نا-
ھىيىسىدە بەش رايون تەسىس قىلىندى. بىرىنچى رايون بايان-
داي، ئىككىنچى رايون چېلىملىق، 3- رايون ئونپارە-ۋىزى، 4-
رايون ئاراۋستەك، 5- رايون چىرغىلاڭ قىلىپ بېكىتىلدى. ئان-
دىن باشقا يەنە سەككىز مىڭبىشى بارلىقتى. 1943- يىلى (مىنگو-
نىڭ 32- يىلى) ئىلى مەمۇرىي باش مەھكىمىسىنىڭ نامى ئىلى
مەمۇرىي نازارەت قىلىش تەكشۈرۈش ۋالى مەھكىمىسىگە ئۆزگەر-
تىلدى. ئورۇنلاشقان ئورنى ۋە تەۋەلىك مۇناسىۋىتى ئۆزگەرتىل-
مىدى. 1944- يىلى (مىنگونىڭ 33- يىلى) 9- ئايدىن 11- ئاي-
غىچە، ئىلى، تارباغاتاي، ئالتايلىرىدا كەينى-كەينىدىن كومى-
دانىنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى قوراللىق قوزغىلاڭ-
لار پارتلىدى. 11- ئاينىڭ 13- كۈنى غۇلجا ناھىيە بازىرى
(ھازىرقى غۇلجا شەھىرى) ئىشغال قىلىنىپ، شۇ ئاينىڭ 15- كۈ-
نى ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ئىنقىلابىي ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى.
(ھازىرقى ئىلى شۆبە ھەربى رايون ئورنىغا توغرا كېلىدۇ). 1949-
9- ئاينىڭ 25- كۈنى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەر-
لىكىدە ھەر مىللەت خەلقى جياڭجېشى خاندانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاش-
لاپ، شىنجاڭنىڭ تىنچ ئازاد بولغانلىقىنى جاكارلىدى. شۇ يىلى
12- ئايدا جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى غۇلجا ناھىيىسىگە
كېلىپ ئورۇنلاشتى. 1950- يىلى 6- ئايدا غۇلجا ناھىيىلىك خەلق
ھۆكۈمىتى قۇرۇلۇپ، (ناھىيىلىك ھۆكۈمەت ئورنى ھازىرقى ئوب-
لاستلىق ئاشلىق ئىدارە ماشىنازلىق زاۋۇتى ئورنىغا توغرا كې-
لىدۇ) ئىلى ۋالى مەھكىمىسى تەۋەلىكىدە بولدى (ۋالى مەھكىمە
ھازىرقى ئىلى ئوبلاستلىق سەنئەت ئۆمىكى ئورنىغا توغرا كېلىدۇ).
شۇنىڭ بىلەن مىڭبىشى، يۈزبېشى تۈزۈمىدىكى فېئوداللىق ھاكىمىيەت

يىكار قىلىنىپ، 14 رايون دەرىجىلىك، 59 يېزا دەرىجىلىك خەلق
 ھۆكۈمىتى ئاپپاراتلىرى قۇرۇلدى. 1952- يىلى 5- ئاينىڭ 23- كۈن-
 نى غۇلجا ناھىيىسىدىن ئايرىپ غۇلجا شەھىرى قۇرۇلدى. غۇلجاشە-
 ھىرى يەنىلا ئىلى ۋالى مەھكىمىسىگە قاراشلىق بولۇپ، شەھەرتە-
 ۋەسىدە بەش رايون، ئىككى يېزا، 43 كوچا- مەھەللە (1- رايوندا
 يېڭىشەرگە قارايدىغان 11 كوچا- مەھەللە، 2- رايوندا بازارغا قات-
 رايدىغان سەككىز كوچا- مەھەللە، 3- رايوندا قارادۆڭگە قارايدى-
 غان توققۇز كوچا- مەھەللە، 4- رايوندا شەھەر ئىچىگە قارايدىغان
 يەتتە كوچا- مەھەللە، 5- رايوندا قازانچىغا قارايدىغان سەككىز
 كوچا- مەھەللە يەنە ئازاد يېزا، تەرەققىي يېزا قاتارلىق ئىككى
 يېزا) بار ئىدى. شۇ مەزگىلدىكى غۇلجا شەھىرىنىڭ تۆت ئەتراپى
 شەرقتىن جىرغىلاڭ چوڭ كۆرىڭگىچە، غەربتىن ئىلى- ئۈرۈمچى
 تاش يولىدىكى شەھەر رايونىغا يېقىن بولغان بىرىنچى كۆرۈڭگىچە
 (باش كۆۋرۈك دېمەكچى)، جەنۇب تەرىپى ئىلى دەريا بويىغىچە،
 شىمال تەرىپى ئاق ئۆستەڭ بويىغىچە بولۇپ، شەرقتىن غەربكىچە
 بولغان ئۇزۇنلىقى 10.2 كىلومېتىر، جەنۇبتىن شىمالغىچە 10.8 كى-
 لومېتىر، كۆلىمى 110.16 كۋادرات كىلومېتىر ئىدى. شۇ يىلى 10-
 ئايدا غۇلجا شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى. 1953- يىلى
 7- ئاينىڭ 31- كۈنى ئۆلكىگە قاراشلىق شەھەر قىلىپ ئۆزگەرتىل-
 دى. شۇ يىلى 9- ئاينىڭ 19- كۈنى شەھەرگە قاراشلىق بەش
 رايون سەككىز رايون قىلىپ تەشكىللىدى. ئىككىنچى يىلى سەككىز
 رايون بىرلەشتۈرۈلۈپ بەش رايون قىلىندى. 1955- يىلى 7- ئاي-
 دا غۇلجا شەھىرى ئوبلاستقا قاراشلىق شەھەر قىلىپ ئۆزگەرتىلىپ،
 ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستلىق خەلق كومىتېتى تەۋەلىكىگە ئۆت-
 تى. شۇ يىلى 12- ئايدا شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى شەھەرلىك
 خەلق كومىتېتىغا ئۆزگەرتىلدى. شەھەرگە قاراشلىق ھەر قايسى را-

يون، يېزىلارمۇ بىرلىكتە رايونلۇق، يېزىلىق خەلق كومىتېتىلىرىغا ئۆزگەرتىلدى. 1- رايوننىڭ نامى يېڭى شەھەر رايونى، 2- رايوننىڭ نامى بازار رايونى، 3- رايوننىڭ نامى قارادۆڭ، 4- رايوننىڭ نامى شەھەر ئىچى رايونى، 5- رايوننىڭ نامى قازانچى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى. 1957- يىلى غۇلجا ناھىيىسى جەمئىيۈزىگە كۆچۈپ چىققاندىن كېيىن، شەھەر بىلەن ناھىيە تەۋەلىك جەھەتتە تولۇق ئايرىلدى. 1958- يىلى رايونلار ئارقىلىق تەسىس قىلىنىپ، گۇڭشى تەسىس قىلىندى. شەھەر ئەتراپى رايونلىرىنىڭ ھەممىسىدە خەلق گۇڭشىلىرى قۇرۇلدى، 10- ئايدا غۇلجا شەھىرىدىكى 1-، 2-، 3-، 5- رايونلاردا ئايرىم- ئايرىم ھالدا «قىزىل يۇلتۇز»، «شەرق شامىلى»، «بەخت»، «قىزىل بايراق» قاتارلىق تۆت گۇڭشى ۋە بىر شەھەر رايونى قۇرۇلدى. 1959- يىلى 3- ئاينىڭ 15- كۈنى «شەرق شامىلى» گۇڭشىسى (ئەسلىدىكى 2- رايون) بىلەن «بەخت» گۇڭشىسى (ئەسلىدىكى 3- رايون) بىرلەشتۈرۈلۈپ، نامى «بەخت» گۇڭشىسى دەپ يېڭىلىدى. شۇ مەزگىلدە پۈتۈن شەھەر ئۈچ شەھەر ئەتراپى گۇڭشىسى، بىر شەھەر رايونى قىلىندى. 1960- يىلى 4- ئاينىڭ 25- كۈنى شەھەر رايونى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، «سۈزۈك بۇلاق» خەلق گۇڭشىسىغا ئۆزگەرتىلىپ، قارمىقىدا سەككىز باشقۇرۇش رايونى تەسىس قىلىندى. 1961- يىلى 7- ئاينىڭ 1- كۈنى «سۈزۈك بۇلاق» خەلق گۇڭشىسىنىڭ قارمىقىدىكى سەككىز باشقۇرۇش رايونى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، 11- ئاساسىي قاتلام كومىتېتىغا ئۆزگەرتىلدى. 1963- يىلى «سۈزۈك بۇلاق» گۇڭشىسىنىڭ نامى «فەنشىۋ» (شىۈچېڭجۇيىغا قارىشى نۇرۇش) گۇڭشىسىغا ئۆزگەرتىلدى. 1965- يىلى «بەخت» گۇڭشىسىنىڭ 8- ئىشلەپچىقىرىش داۋامىدە دۇيى بۆلۈنۈپ چىقىپ، توغراق گۇڭشىسى قۇرۇلدى. 1966- يىلى «بەخت» گۇڭشىسىنىڭ نامى «دوڭفاڭخۇاڭ» (شەرق قىزاردى) گۇڭشىسىغا ئۆزگەرتىلدى. 1967- يىلى توغراق گۇڭشىسىنىڭ نامى «دوڭفېڭ» (شەرق